

15 Σεπτεμβρίου Παρακλητικός Κανών
Ἁγίου ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ Β΄ ἀρχιεπ.
Λαρίσης, Γ. Αποστολάκη

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**ὁ ρμβ΄ (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσης τὸν μέγαν, καὶ τῶν Τρικκαίων
κραταιὸν πολιοῦχον, Ἱεραρχῶν τὸ πάνσεπτον ὑπόδειγμα, πάντες
ἱκετεύσωμεν, Βησσαρίωνα θεῖον, πόθῳ ἐξαιτούμενοι, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶντες· τοὺς καταφεύγοντας σὼ τῷ ναῷ, σκέπασον Πάτερ, ὡς
χάριν δεξάμενος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν΄(50) Ψαλμός.

**Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Δός μοι σὴν εὐχὴν Ἁγίε
Βησσαρίων. Γεωργ(ίου).**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δρομαῖος προστρέχω τῷ σὼ ναῷ, θεόληπτε Πάτερ, ὥσπερ
τέκνον τῇ πατρικῇ, οἰκία αἰτούμενος τὴν ζῶσαν, καὶ σωστικὴν σου
εὐχὴν χαριτότευκε.

Οὐσίαις κατέστης ταῖς νοεραῖς, ἰσότιμος πάνυ, ὢν τῇ φύσει
σου χοϊκός, νηστεία εὐχῇ καὶ ἀγρυπνία, ὥνπερ τὸν πόθον ἡμῖν πᾶσιν
ἄναψον.

Σωτήρος ὡς μύστης ὁ ἀληθής, Ἀγία Τριάδι, νῦν παρίστασαι
Ἱερέ, κατέχων μεγίστην παρρῆσιαν, ὑπὲρ τῆς Τρίκης αἰεὶ
προσδεόμενος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, σὺν τῷ θειοτάτῳ, Βησσαρίωνι
Σὸν Υἱόν, διὰ τοὺς βροτείους σταυρωθέντα, συνεξιλάσασθε ὅτι
ἡμάρτομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οἰκτιροὺς οὐρανόθεν, ὡς συμπαθὴς δώρησαι, τοῖς
συνεχομένοις πικρία, ἐκ τῶν τεκνίων σου, ὅτι προστρέχουσι, τῷ σῷ
τεμένει ἐν πίστει, Βησσαρίων Ὅσιε, καὶ θαυματόβρυτε.

Ἰλαστήριον μέγα, ἡ σὴ εὐχὴ γένοιτο, τοῖς ἐξαιτουμένοις ἐν
πόθῳ, πρὸ τῆς εἰκόνος σου, καὶ ἀπολύτρωσις, ἐκ τῶν παθῶν καὶ
σκανδάλων, ἡ σεπτὴ πρεσβεία σου, Πάτερ πρὸς Κύριον.

Συμπαθὴς ἐλεήμων, καὶ ἱατρὸς ἄμισθος, ἐνθέου ἀγάπης
ταμεῖον, λύπης παρήγορος, καὶ πολυτίμητον, τῶν ἀρετῶν ἐκμαγεῖον,
Βησσαρίων ἄριστε, πᾶσι παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκ τῆς γῆς τεταμένη, πρὸς τὸν Χριστὸν αὔλος, κλιμαξ ἡ τὰ
πρὶν διεστῶτα, πάλιν ἐνώσασα, τῇ γῇ συνάψασα, τὸν οὐρανὸν καὶ
Ἀγγέλους, τοῖς βροτοῖς συμμίζασα, χαῖρε Θεόνυμφε.

Διάσωσον, τοῦ Ἰησοῦ ἐνθεώτατε Ἱεράρχα, ἀπὸ πάσης λύπης,
ἀνάγκης καὶ θλίψεως, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῷ σῷ τεμένει.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πτωχοῖς συμπαθής, καὶ ἀσθενοῦσιν ἴαμα, ἐδείχθης σοφέ, τὸ σὸν ποιμαίνων ποίμνιον, καὶ νῦν Πάτερ παρίστασαι, ἄρωγός Τρικκαέων ὁ ἄγρυπνος, ἔτι Σταγῶν καὶ Πύλης ὁ φρουρός, ὑπάρχεις καὶ πρέσβυς δραστικώτατος.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοημάτων τὰ κύματα, τὰ παρὰ Βελίαρ νοῖ πεμπόμενα, ἀποπέμπειν ἐνδυνάμωσον, τοὺς καταφυγόντας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἐπιβλέπων τὴν πόλιν σου, μὴ ἐλλίπης σπεύδων σεπτὲ ταχύτατα, τοῖς αἰτοῦσι σὴν βοήθειαν, πάλαι ὡς ἀόκνως Πάτερ ἔπραττες.

Ἐκτακεῖς τοῦ ποιμνίου σου, τῇ ἀγάπῃ ὥσπερ κηρὸς φιλάνθρωπε, τῷ Κυρίῳ εὐαρέστησας, ἐπισκόπων δεῖγμα καθιστάμενος.

Θεοτοκίον.

Χριστοκήρυκα Ὅσιον, μετὰ Σοῦ παράλαβε Μῆτερ Πάναγνε, Βησσαρίωνα συμπρέσβυν Σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἱκέτευσον.

Ὦδὴ ε΄. Φώτιστον ἡμᾶς.

Ἦμαρ νοητόν, μετανοίας δὸς τοῖς τέκνοις σου, ἁμαρτίας ἐκ σαρκὸς ἀποστροφήν, ἐμφυτεύων Βησσαρίων τῷ θελήματι.

Νάματα ἡμῖν, οὐρανόθεν σὺ ἐπόμβρισον, ὡς πληρούμενος ἐνθέου γλυκασμοῦ, καὶ γαλήνην σταθηρὰν παράσχου Ἄγιε.

Ἄγγελος ἐν γῇ, πενομένοις ἦσθα Ἄγιε, καὶ ταχὺς τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱατρός· διὸ σπεῦσον καὶ ἰάτρευσον τὸ πάθος μου.

Θεοτοκίον.

Γένος τῶν βροτῶν, ἐξαιτεῖται μεσιτείαν Σου, καὶ πρεσβείαν
Θεοτόκε Ἀγαθή, ὅτι ἴστασαι Χριστοῦ θρόνῳ ἐγγύτατα.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ίάματα Βησσαρίων πηγάζεις, θεραπεύων ἀσθενείας ποικίλας,
καὶ ἀποτρέπεις πνευμάτων τοῦ σκότους, τὰς ἐπηρείας ταχύτατα
πάνσοφε· διὸ παράσχου νῦν ἡμῖν, ἐκ φθορᾶς καὶ δεινῶν
ἀπολύτρωσιν.

Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν προσκυνοῦμεν, προσφοιτῶντες τῷ
ἀγίῳ σου οἴκῳ, καὶ ἀντιλήπτορα πόλεως ταύτης, τῆς τῶν Τρικκαίων
καλοῦμέν σε Ἅγιε· ἐπόπτης γὰρ ὁ ἀσφαλῆς, Βησσαρίων τρισμάκαρ
παρίστασαι.

Βοήθεια ἀσθενῶν ἐντυγχάνει, καὶ προμήθεια πενήτων
μεγίστη, ἡ ῥοδοβόλος σὴ πάνσεπτος κἀρα, ἣν τοῦ Δουσίκου Μονῆ ἡ
περίβλεπτος, κατέχει ὥσπερ θησαυρόν, ἱεράρχα Κυρίου πανάγιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἄψευστος προστασία καὶ σκέπη, Σὺ ὑπάρχεις Παναγία
Παρθένε, καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις θεία, ἡ δωρεὰν ἐλεοῦσα τοὺς
δούλους Σου· πρεσβεύεις γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν, σὺν θειοτάτῳ Πατρὶ
Βησσαρίωνι.

Διάσωσον, τοῦ Ἰησοῦ ἐνθεώτατε Ἱεράρχα, ἀπὸ πάσης λύπης,
ἀνάγκης καὶ θλίψεως, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῷ σῷ τεμένει.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς πολιοῦχον τιμῶσά σε Ἅγιε, τῶν Τρικκαέων ἡ πόλις
γεραίρει σε, καὶ ἐγκαυχᾶται θερμῇ ἀντιλήψει σου, περικαλλὲς
ἀνεγείρασα τέμενος· λαοῦ γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.* **Στ.** *Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... **Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἄξιος διάδοχος, τοῦ Ἀχιλλεῖου Λαρίσσης, Βησσαρίων γέγονας, τοῦ λαοῦ προστάτα ἰλαρώτατε, καὶ σεπτὸς ἔκγονος, τοῦ Οἰκουμενίου, κατεδείχθης ἱερώτατε, καὶ νέμεις ἅπασι, χάριτας ἰάσεις καὶ ἔλεος, ναῶ σου τοῖς προσφεύγουσι, καὶ ἐξαιτουμένοις πρεσβείας σου· ὅθεν ἐκδυσώπει, μετὰ τοῦ Γεωργίου ἀθλητοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον, Χριστὸν πανσεβάσμιε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σκευωρίας καὶ φθόνου, ἃς ὁ πλάνος τεκταίνει, ἡμῖν ἐξάλειψον, καὶ τὰς συκοφαντίας, διάλυσον ἀνθρώπων, λογισμὸν συγχωρήσεως, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἐμβάλλων Βησσαρίων.

Σωτηρίας αἰτίαν, σὴν εὐχὴν Βησσαρίων, πιστοὶ γινώσκουσι·
διὸ καὶ ἐξαιτοῦνται, ἰκέτευσον Δεσπότην, ἵνα ἕλεως γένηται, καὶ
συγχωρήσῃ ἡμῖν, πταισμάτων τὰς σωρείας.

Ἀναβῆναι παμμάκαρ, εἰς Δουσίκου σεμνεῖον, ἐμὲ ἀξιώσον,
σὴν κάραν προσκυνῆσαι, καὶ πόθῳ ἐξυμνῆσαι, μύρον ῥόδου τὴν
βλύζουσιν, ὅτι Τριάδος τερπνόν, κατέστης τὸ ταμεῖον.

Θεοτοκίον.

Ῥωστικάῖς Σου πρεσβείαις, τὰς καρδίας Παρθένε, εἰρήνης
ἐμπλησον, καὶ δώρησον ταχεῖαν, παράκλησιν τοῖς οὖσι, ἐν πικρίαις
καὶ θλίψεσιν, ὅτι τυγχάνεις Ἀγνή, χαρὰ τῶν τεθλιμμένων.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἱεραρχίας, ἀγιωνύμου τὸ κλέος, Βησσαρίων ἀνεδείχθης ἐν
Τρίκῃ, τοῦ Οἴκουμενίου τοῖς ἵχνεσι βαδίσας.

Ὡς πολιοῦχον, καὶ ἀπροσμάχητον τεῖχος, σὲ ὕμνουσι
Τρικκαέων οἱ δῆμοι, καὶ ἀξιοχρέως, ναὸν ἐδόμησάν σοι.

Ναμάτων θείων, καὶ μυστικῶν δωρημάτων, ἡ εὐχή σου πηγὴ
Πάτερ πέλει, τοῖς προσευχομένοις, ἐν πίστει ἀκλονήτῳ.

Θεοτοκίον.

Γαλουχηθέντα, ἐκ Σῶν μαστῶν Θεοτόκε, τὸν Δεσπότην καὶ
σύμπαντος Κτίστην, Κόρη ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπίκουρος μὴ παύσῃ, εἶναι τοῖς Τρικκαίοις, τοῖς
προσκειμένοις θερμῶς τῇ σῇ χάριτι, καὶ τῷ ναῷ σου φοιτῶσι, Πάτερ
τρισόλβιε.

Ὦδαῖς ὕμνοις καὶ λόγοις, ἅπας ὁ λαός σου, φαιδρῶς τιμᾷ
Βησσαρίων τὴν μνήμην σου, ὅτι ποιμένων τυγχάνεις, αὐτοῦ ὁ
πρώτιστος.

Ῥυσθῆναι τὴν σὴν πόλιν, πρέσβευε Κυρίῳ, πάσης φθορᾶς
Βησσαρίων πανεύφημε, καὶ τὸν Ποιμένα ἀκμαῖον, αὐτῆς
συντήρησον.

Θεοτοκίον.

Γεραίρω Σε Κυρία, σὺν τῷ πολιούχῳ, τῷ σεβασμίῳ Πατρὶ
Βησσαρίωνι, καὶ Σὸν Υἱὸν ὀρθοδόξως, ὑμνοῦμεν Δέσποινα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς....

Χαίροις ὁ ἀέναος ποταμός, ὁ τὴν Θετταλίαν, καταρδεύων
πνευματικῶς· χαίροις τοῦ Δουσίκου, ὁ κτίτωρ καὶ προστάτης,
μεγάλε Βησσαρίων, ἔνθεε ἄνθρωπε.

Ἔχοντες σὴν κάραν τὴν ἱεράν, τὴν μυροβολοῦσαν, ὥσπερ
ρόδον εὐωδικόν, ἅπας ὁ λαός σου, ἐν ᾧρᾳ τοῦ κινδύνου, προσφεύγει
καὶ αἰτεῖται, σοῦ τὴν βοήθειαν.

Βίον σου τὸν ἔνθεον ἐξυμνῶ, καὶ ὀσιακόν σου, τέλος ἄδω
ἀνεπαρκῶς· φθίνουσι γὰρ λόγοι, ἐνώπιον σῆς δόξης, τρισμάκαρ
Βησσαρίων, ἄνθος θεόσπαρτον.

Τοῦτον τὸν ναόν σου τὸν ἱερόν, Βησσαρίων δεῖξον, ἱατροῖον
πνευματικόν, νόσων θεραπείας, ἐκβλύζοντα ἀφθόνως, τοῖς πίστει
ἐκζητοῦσιν, εὐχὰς σου Ἅγιε.

Χαίρει κεκτημένη ὡς θησαυρόν, ἡ Μονὴ Δουσίκου, τὴν σὴν
κάραν Πάτερ σεπτέ· χαίρει καὶ ἡ Τρίκκη, κατέχουσα ναόν σου, σὴ
χάρις ἔνθα νέμει, πᾶσι παράκλησιν.

Χαίροις τῶν πενήτων ὁ ἄρωγός, ἱατρὸς νοσοῦντων, καὶ
προστάτης τῶν ὀρφανῶν· χαίροις τεθλιμμένων, ἀνάψυξις ταχεῖα,
καὶ τῶν ἐλεημόνων, πρέσβυς πρὸς Κύριον.

Σὺν τῷ Γεωργίῳ τῷ ἀθλητῇ, σεπτῇ Εὐφημίᾳ, Γρηγορίῳ θαυματουργῷ, τῷ τε Ἀλεξίῳ, καὶ σὺν τῷ Πρωτοκλήτῳ, μεγάλε Βησσαρίων, Χριστὸν ἰλέωσαι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. ᾠχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθῆῖμεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δέξαι, ἦν σοι ψάλλομεν ᾠδὴν, δέξαι εὐτελέστατον ὕμνον, Πάτερ τρισόλβιε, Τρίκκης περιτείχισμα, καὶ τῶν Σταγῶν ἀρωγέ, καὶ Δεσπότην ἱκέτευε, ἵλεων γενέσθαι, καὶ λυτροῦσθαι ἅπαντας, οἰκτρᾶς κολάσεως· χάριν γὰρ δεξάμενος θείαν, ἔχεις παρρῆσίαν μεγίστην, ὅτι εὐηρέστησας τὸν Κύριον.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου....

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.